

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Orbului - a VI-a după Paști

În această săptămână,
joi:

Înălțarea Domnului

Icoană realizată de Miruna-Ioana Nicolaev

Joi 9 iunie 2005, la sărbătoarea Înălțării Domnului, după Sfânta Liturghie, la ora 12.00, se va desfășura tradiționala procesiune la monumentul din curtea Bisericii, unde se va oficia slujba de pomenire și o manifestare evocatoare pentru cinstirea EROILOR NEAMULUI. Despre semnificațiile acestui praznic împărațesc puteți citi în paginile 3-4.

Evangelhia Înălțării – Luca 24,36-53

36. Și pe când vorbeau ei acestea, El a stat în mijlocul lor și le-a zis: "Pace vouă!"
37. Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh.
38. Și El le-a zis: "De ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră?"
39. vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu Însuși sunt; pipăiți-Mă și vedeți că duhul nu are carne și oase așa cum Mă vedeți pe Mine că am".
40. Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele.
41. Și lor, celor încă necrezând de bucurie și minunându-se, El le-a zis: "Aveți aici ceva de mâncare?"
42. Iar ei I-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere.
43. Și, luând, a mâncat în fața lor.
44. Și le-a zis: "Acestea sunt cuvintele pe carte vi le-am grăit pe când încă eram împreună cu voi, că toate cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în profeți și în psalmi trebuie să se plinească".
45. Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile.
46. Și le-a zis că așa este scris și că așa trebuia să pătimizească Hristos și a treia zi să învie din morți
47. Și întru numele Său să se propovăduiască pocăința și iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim.
48. "Voi sunteți martorii acestora.
49. Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi însă rămâneți în cetate până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus".
50. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat.
51. Și a fost că n timp ce-i binecuvânta, S-a depărtat de ei și s-a înălțat la cer.
52. Iar ei, închinându-I-se, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare.
53. Și în toată vremea erau în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Înălțarea Domnului

Imaginea Înălțării lui Hristos este maiestuoasă. Ucenicii rămăseseră înmărmuriți de uimire și urmăreau cu bucurie și cu nedumerire Înălțarea Domnului la ceruri. Sfântul Evanghelist Luca scrie în acest sens: „*Și acestea zicând, pe când ei priveau, S-a înălțat... și privind ei, pe când El mergea la cer...* (Fapte 1, 9-10).

După spusele Sfântului Atanasie cel Mare, ucenicii nu Îl vedeau pe Hristos urcând la cer, ci priveau tot timpul cu atenție, ceea ce înseamnă că „încontinuu își aținteau privirea în sus, spre Hristos”. Așadar, a fost vorba despre o concentrare continuă a privirii. Am putea spune că stăteau ținându-și ochii și-L priveau pe Hristos, Care Se înălța la cer.

Dincolo de simțământul măreției imaginii lui Hristos Care Se înălța la ceruri, această ațintire a privirii are și înțelesul că cei care sunt creștini cu adevărat au în permanență ochiul sufletului – care este gândul – întors spre cer. În acest context trebuie să analizăm îndemnul „sus să avem inimile”, pe care îl rostește preotul, sau „sus să avem gândul și inimile”, din sfânta Liturghie a lui Iacov, ruda Domnului. Cuvintele acestea sunt importante deoarece, după cum spune Sfântul Apostol Pavel, patria noastră nu se află pe pământ, ci în cer. „*Cetatea noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mântuitor, pe Domnul Iisus Hristos*” (Filip 3, 20). Cu o altă ocazie, Apostolul Pavel recomandă: „*Cugetați cele de sus, nu cele de pe pământ*” (Col. 3, 2).

Ceea ce s-a petrecut în viața lui Hristos trebuie să aibă loc și în viața creștinilor. De altfel, urmarea lui Hristos nu înseamnă o conformare exterioară față de câteva recomandări sau porunci formale, ci reprezintă împărtășirea din Hristos. Noi trebuie să trăim Patima, Răstignirea și Învierea lui Hristos în viețile noastre personale.

Același lucru este valabil și în legătură cu Înălțarea Mântuitorului. Sfântul Apostol Pavel vorbește limpede despre împărtășirea din harul Înălțării lui Hristos: „*Pentru că Însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi, după aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți împreună cu ei în nori ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și așa pururea vom fi cu Domnul*” (I Tesal. 4, 16-17).

Pentru a ne desfăta din Înălțare, trebuie ca, prin practică (*faptă*) și prin teorie (*vederea de Dumnezeu*), să ne ridicăm acolo unde Se află Hristos. Practica este curățirea inimii prin ținerea poruncilor

evangelice, iar teoria este iluminarea minții și înălțarea sa la vederi duhovnicești.

Sfântul Nicodim Aghioritul spune că, așa cum Profetul Ilie și-a lepădat mantia, după care a fost răpit „ca la cer”, la fel și noi trebuie să ne dezbrăcăm, prin practică, de plăceri, de ambiții, de iubire de arginți și, în general, de orice străduință a acestei vieți, adică de atașamentul față de lucrurile din viața aceasta.

Trăirea teoriei înseamnă iluminarea minții și a inimii și vederea de Dumnezeu. Analizând cuvintele Apostolului Pavel, Sfântul Grigorie Palama spune că trebuie să privim spre Părintele din înălțime, pentru că acum nu ne mai tragem numai din primul om, adică din omul pământesc, ci și din cel de-al doilea om, adică din Domnul cerului. Așa cum Dumnezeu este ceresc, și noi trebuie să ne facem cerești și, așa cum ne-am îmbrăcat în chipul pământesc, trebuie să ne îmbrăcăm și în chipul ceresc. Iar după ce vom reteza legăturile cu hainele de piele, va trebui să ne așezăm în pământ sfânt, unde, prin virtuți și prin îndreptarea nezdruștinată a vieții înspre Dumnezeu, fiecare dintre noi va putea să prindă rădăcini. Inima noastră trebuie să se înalțe spre cer, unde va vedea priveliște minunată, adică firea noastră înveșnicită de focul Dumnezeirii.

Așadar, prin practică și prin teorie, omul poate trăi Înălțarea lui Hristos în viața sa personală. El se poate înălța cu Hristos, după cuvântul Sfântului Grigorie Teologul: „Urcând la ceruri, (Hristos) ne-a înălțat și pe noi”.

Teologia Înălțării nu trebuie să rămână la nivel teoretic sau intelectual. Ea trebuie să fie aplicată în practică. Dinspre iconomie trebuie să înaintăm spre teologie. Aceasta înseamnă că, atunci când trăim în viața noastră personală Răstignirea, Patima lui Hristos și tot ceea ce a făcut și a pățit Domnul prin taina sfintei iconomii, putem trăi și taina teologiei, adică a îndumnezeirii.

Între aceste coordonate se încadrează învățătura Părinților care spun că, pentru a trăi Înălțarea lui Hristos și a înțelege atât cât este cu putință taina ei, trebuie să păzim poruncile dătătoare de viață ale lui Dumnezeu și să dobândim virtuțile dumnezeiești, dar mai ales smerenia și dragostea, astfel încât să putem îndura orice tristețe sau ispită care vine din faptul că suntem creștini, având în același timp și dorința de jertfire pentru slava numelui lui Hristos (Sfântul Nicodim Aghioritul).

Pentru că suntem mădulare ale Bisericii, în care trăiește întreaga lucrare a sfintei iconomii, avem și obligații. Ca împreună-locuitori cu cei fără de trup, trebuie să ne depărtăm de orice dorință trupească, iar ca membri ai sfintei comunități și ca

temple ale lui Dumnezeu trebuie să trăim în sfințenie. Este nevoie să ne împăcăm cu Dumnezeu, fiindcă, în locul iadului, Dumnezeu ne-a făcut daruri împărătești (Sfântul Proclu, Patriarhul Constantinopolului).

Pentru aceasta, este nevoie de curățirea trupului și a sufletului. Omul trebuie să țină în permanență ochiul sufletului treaz, ca un paznic, pentru ca atunci când diavolul jefuitor vine ca să îl murdărească cu păcate trupești să fie gata să îi spună: „Nu mă fac prădător al pământurilor împărătești, diavole” (Sfântul Epifanie). Adică: nu trădez încrederea Împăratului Hristos, Care m-a pus să veghez peste lucrurile Sale.

După ce au trecut prin toate încercările, prin curățire și prin trăirea Răstignirii, ucenicii lui Hristos s-au strâns laolaltă într-o casă și, astfel, au primit Duhul Sfânt. Pentru că ne închinăm și noi lui Hristos, trebuie să ne întoarcem la Ierusalim, care simbolizează pacea. Trebuie să facem pace cu noi înșine și cu ceilalți. Și nu numai că trebuie să ne întoarcem la Ierusalim, dar și să așteptăm în casă, care este gândul nostru, unde să ne rugăm neîncetat și să ne îngrijim pentru a ne curăți de mânie și de gândurile josnice. În acest fel, Mângâietorul va veni la noi și ne vom închina în adevăr Tatălui și Fiului și Sfântului Duh (Sfântul Grigorie Palama).

Înălțarea lui Hristos este prăznuită cu imnuri și cu cântece duhovnicești, dar și prin practică și teorie, adică prin curăție și prin iluminarea minții. Lupta duhovnicească și iluminarea fac ca omul să ajungă să guste din semnificația și din conținutul profund al acestei sărbători. Numai astfel omul poate să se bucure de acest praznic împărătesc cu bucurie fără margini.

Această bucurie, care nu este un sentiment (superficial), ci provine din trăirea iconomiei și a teologiei, are două cauze fundamentale. Prima este aceea că, prin Înălțarea Sa „unde era mai înainte”, Hristos a arătat că nu era un om mărunț (simplu), și nici fiul tâmplarului Iosif, ci era Fiul lui Dumnezeu (Sfântul Nicodim Aghioritul). A doua cauză este că firea omenească s-a înălțat, adică a fost ridicată la ceruri (Sfântul Grigorie Palama). Desigur, acest fapt are strânsă legătură cu ridicarea la ceruri a fiecărui om care crede și se unește cu Hristos. Astfel, Capul trupului nostru se află pe tronul lui Dumnezeu și, prin urmare, mădularele noastre se pot ridica și ele din somnul păcatului pentru a se îndumnezei.

Înălțarea lui Hristos este încununarea tuturor praznicelor împărătești și desăvârșirea a tot ceea ce a făcut Hristos pentru noi, prin lucrarea sfintei iconomii. Această sărbătoare desăvârșitoare ne cheamă și pe noi la desăvârșire duhovnicească și la

împlinire, la împărtășirea din Înălțarea lui Hristos și la trăirea propriei noastre înălțări.

Arhim. Hierotheos Vlachos, *Predici la Marile Sărbători*, Editura Egumenița, Galați, România, 2004, pp. 265-266;

Ziua Eroilor

Înălțarea Domnului constituie și zi de comemorare a Eroilor Neamului, rugăciunile noastre reînnoindu-se în aceste ceasuri sfinte pentru fericita sălășluire a sufletelor lor. Este profund justificată așezarea cultului eroilor pe temeiul credinței în Învierea și Înălțarea Domnului, deoarece noi creștinii, nu desfășurăm procesiuni la mormintele eroilor motivați fiind doar de un simțământ de pioasă recunoștință sau pentru a ne împlini doar o datorie cu rosturi civice sau educative. Săvârșim pomenirea eroilor pentru că împărtășim o credință sfântă și neclintită: credința nemuririi. Biserica Neamului, rugându-se pentru odihna sufletelor eroilor, le binecuvântează amintirea, le stropește cu agheasmă mormintele și nu încetează a face din cultul lor nu numai o zi de sărbătoare, ci mai ales o înfățișare pilduitoare caracterelor, chemându-ne să ne înălțăm sufletele către virtuțile creștine și valorile românești care au împodobit viața martirilor și pentru a căror neștirbire au luptat neîncetat.

Cel care s-a învrednicit să se vadă pe sine însuși este superior aceluia care s-a învrednicit să-i vadă pe îngeri; deoarece ultimul comunică prin ochi trupești, iar cel dintâi vede cu ochii sufletului.

Sfântul Isaac Sirul

Cronică parohială

Miercuri 1 iunie parohia noastră a fost vizitată de un grup de pelerini elvețieni ce includea și 8 preoți catolici, însoțiți și îndrumați de către P.C. Preot Mihai Meseșan, parohul comunității ortodoxe din Lugano.

După vizitarea bisericii și a casei filantropice, au beneficiat de o seară culturală organizată cu sprijinul corului parohial. Exprimându-și gratitudinea pentru tot ceea ce li s-a oferit, au manifestat interes și

deschidere pentru înfrățirea parohiei noastre cu parohii din Elveția.

Sfinți Români (3)

În ziua de 8 iunie, Biserica Ortodoxă îi pomenește pe *Sfinții Marcian și Nicandru*, ostași în armata romană de la Dunăre. În urma biruinței împotriva perșilor, împăratul Maximian Galeriu a îndepărtat din armată pe ostașii creștini, în anul 298, arestându-i și persecutându-i până la moarte. Datorită credinței și blândeții lor, el îi considera vinovați de slăbirea și decăderea tot mai mare a Imperiului Roman.

Pentru că sfinții Nicandru și Marcian au mărturisit, împreună cu alți trei ostași: Pasicrate, Valention, Isihie și cu veteranul Iuliu, că sunt creștini, au fost aruncați în închisoare din porunca împăratului. După aceea, au fost din nou cercetați, îndemnați și apoi siliți să tăgăduiască pe Hristos. Dar, refuzând să se lepede de credința creștină, au fost supuși la multe chinuri: bătuți cu toiege, împuși cu sulița, arși în foc, aruncați pe cărbuni aprinși, târați prin cioburi ascuțite și multe altele. Toate aceste cumplite chinuri nu i-au putut clinti din statornicia credinței lor. Văzând atunci împăratul Maximian Galeriu că nu-i poate determina să se întoarcă la cinstirea zeilor în care credeau păgânii, a poruncit să li se taie capetele.

„Urcând oștirea cea de pe pământ, mucenicilor, v-ați împărtășit de slava cea cerească și ați răbdat dureri și moarte cumplită. Pentru aceasta, aducând laude lui Hristos, cinstim prea slăvită prăznuirea voastră, prea fericiților mucenici din Durostorum”.

După *Sfinți Români și apărători ai legii strămoșești*, Editura Institutului Biblic și de misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1987

Tâlcuirea Simbolului de Credință (3)

Art.3 “Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a coborât din cer și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om”.

Fiul lui Dumnezeu “S-a coborât din cer” ca să-I mântuiască pe oameni și să-i izbăvească din robia păcatului și a morții. El S-a aratat în trup ca să ridice și să înnoiască pe omul căzut. Mântuitorul a venit pe pământ “pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire” pentru toți oamenii de pretutindeni și dintotdeauna.

Întruparea Fiului lui Dumnezeu “din Fecioara Maria” s-a făcut în chip minunat, nu după rânduiala firii omenești, ci prin umbrirea Fecioarei de către Duhul Sfânt. Dar făcându-Se om, Fiul lui Dumnezeu nu a încetat să fie Dumnezeu adevărat.

Iisus Hristos este Dumnezeu adevărat și om adevărat, întru totul asemenea nouă. El este Dumnezeu-om și rămâne Dumnezeu-om pentru veșnicie.

Sfânta Fecioară Maria a fost învrednicită de Dumnezeu să nască după trup pe Fiul lui Dumnezeu ca om, fără să cunoască bărbat, fiind astfel fecioară și înainte și după naștere, rămânând în veșnicie fecioară. Precurata, pururea Fecioară Maria este Născătoarea de Dumnezeu sau Maica Domnului și o cinstim ca fiind mai presus decât toți sfinții și îngerii, ca pe una ce este, așa cum spune cântarea : ”mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii”.

(va urma)

Pr. Viorel Mihalache

❖ Miercuri 8 iunie, seara, în cadrul slujbei vecerniei, care va începe la ora 18.00, va fi ridicat Sfântul Aer (Epitaf) care a fost așezat pe Sfânta Masă în Vinerea Patimilor. Această slujbă va inaugura și noul salut: **Hristos s-a înălțat !** cu răspunsul: **Adevărat s-a înălțat !** care se va rosti până la *Odovania* (încheierea) praznicului Înălțării (17 iunie).

❖ De asemenea, începând cu această zi, la Rugăciunile Începătoare întâi se va zice troparul Înălțării: **Înălțatu-te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeule nostru, bucurie făcând ucenicilor Tăi prin făgăduința Sfântului Duh și încredințându-se ei prin binecuvântare că tu ești Hristos Mântuitorul lumii**, după care se va continua cu *Sfinte Dumnezeule, Slavă... și acum... Prea Sfântă Treime, Doamne miluiește* (de trei ori) *Slavă... și acum... Tatăl nostru*. Astfel, pentru a ne transpune în atmosfera în care au viețuit apostolii după Înălțare, până la Pogorârea Duhului Sfânt nu rostim rugăciunea *Împărate Ceresc*.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Paroh: Pr. Mihai Mărgineanu
Preot II: Pr. Viorel Mihalache
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank.